

Minister Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

BM-II.059.1.179.2026

Warszawa, /elektroniczny znacznik czasu/

Pan

Włodzimierz Czarzasty

Marszałek Sejmu

Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku,

w odpowiedzi na interpelację nr 15727 Pana Posła Piotra Górnikiewicza, w sprawie systemowej dyskryminacji płacowej pracowników specjalistycznych ośrodków wsparcia oraz braku spójnych standardów finansowania infrastruktury terapeutycznej w systemie przeciwdziałania przemocy domowej, proszę przyjąć poniższe wyjaśnienia.

Podstawą prawną rządowego programu „Dofinansowanie wynagrodzeń pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej w postaci dodatku motywacyjnego na lata 2024–2027” jest art. 24 ust. 3 i 5 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej. Zgodnie z przywołaną regulacją Rada Ministrów może przyjąć rządowy program dofinansowania wynagrodzeń oraz kosztów składek od tych wynagrodzeń pracowników określonych w programie, zatrudnionych w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego lub na ich zlecenie, w tym pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej wykonujących zadania określone w art. 18 ust. 1 oraz art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej.

Ww. Program obejmuje pracowników zatrudnionych we wskazanych jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej, zgodnie z treścią art. 6 przywołanej ustawy, prowadzonych przez jednostki samorządu terytorialnego lub na ich zlecenie, realizujących zadania pomocy społecznej, którzy zostali uwzględnieni w statystyce resortowej (MRiPS-06 – Dział 2. Zatrudnienie w systemie pomocy społecznej). Natomiast specjalistyczne ośrodki wsparcia dla osób doznających przemocy domowej nie należą do żadnej z kategorii jednostek organizacyjnych pomocy społecznej określonych w art. 6 ustawy o pomocy społecznej. Przepisy ustawy o pomocy społecznej nie dają zatem upoważnienia do dofinansowania wynagrodzeń pracowników zatrudnionych w tych ośrodkach.

Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej docenia pracę wszystkich pracowniczek i pracowników samorządowych. Niemniej, wprowadzając ww. program, celowo wskazano zadania własne samorządu z zakresu pomocy społecznej z uwagi na ich niedofinansowanie w latach poprzednich, co stanowi gest wyjścia naprzeciw oczekiwaniom pracowników systemu pomocy społecznej realizujących zadania wynikające z ustawy o pomocy społecznej i pracujących w jednostkach organizacyjnych pomocy społecznej. Wprowadzone rozwiązania są również znaczącą formą wsparcia samorządów w realizowanych przez nie zadaniach własnych i stanowią odpowiedź na wieloletnie apele pracowników systemu pomocy społecznej.

Udzielone samorządom wsparcie może też pozwolić na podwyższenie wynagrodzeń pozostałych pracowników samorządowych – w zależności od struktury organizacyjnej ustalonej w danym samorządzie i lokalnych potrzeb.

Odnosnie do opracowania wytycznych zobowiązujących organy administracji do stosowania zgodnej z linią orzecniczą funkcjonalnej wykładni „zadań z zakresu pomocy społecznej” należy wskazać, że na obecnym etapie Kierownictwo Ministerstwa Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej nie planuje działań w tym zakresie. Warto podkreślić, że o linii orzeczniczej możemy mówić, gdy w orzecznictwie sądowym utrwali się powtarzalna interpretacja przepisów prawa w określonej kwestii. Natomiast na chwilę obecną, w kwestii interpretacji zadań z zakresu pomocy społecznej w związku z wypłatą dodatku motywacyjnego na podstawie rządowego programu „Dofinansowanie wynagrodzeń pracowników jednostek organizacyjnych pomocy społecznej w postaci dodatku motywacyjnego na lata 2024–2027”, zapadł jeden wyrok (Sądu Rejonowego w Jarosławiu IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych, sygn. akt IV P 38/25 z 12 grudnia 2025 r.) Pojedynczy wyrok pierwszoinstancyjny sądu rejonowego nie posiada waloru utrwalonej linii orzeczniczej, która mogłaby skłaniać Ministra do zmiany dotychczasowego stanowiska.

Trzeba też zaznaczyć, że wyrok ten ma charakter indywidualny i obowiązuje jedynie w odniesieniu do uczestników postępowania, nie tworząc wiążącej wykładni przepisów prawa dla innych podmiotów czy osób. Co więcej, w opinii Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej rozstrzygnięcie w niniejszej sprawie jest nie tylko błędne w zakresie rozumowania przyjętego przez sąd, ale może wręcz skłaniać do wniosku, że zapadło z wykluczeniem prawa strony do udziału w postępowaniu. Należy bowiem zaznaczyć, że Minister w trakcie procesu nie miał szansy przedstawić polemiki merytorycznej z rozstrzygnięciem Sądu Rejonowego w Jarosławiu.

W odniesieniu do pozostałych zagadnień poruszonych w interpelacji wskazuję, że wykraczają one poza zakres właściwości Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej.

Z wyrazami szacunku

z up. Ministra Rodziny, Pracy i Polityki Społecznej

Katarzyna Nowakowska

Podsekretarz Stanu

/-kwalifikowany podpis elektroniczny-/